

OSTATNIE WIADOMOSCI

KRAKOWSKIE

10

GROSZY

Rok III.

Kraków wtorek 4 kwietnia 1933

10

GROSZY

Nr 94

Sprawa o mord w Brzuchowicach

Niedomówienia w procesie Gorgonowej

Mówią o nich wybitni rzeczoznawcy

Nasz specjalny sprawozdawca, wysłany na proces Gorgonowej, telefonuje z Krakowa:

SENSACYJNY LIST
B. KRYMINALISTY

Z poszczególnych listów, jakie otrzymała obrona Gorgonowej ze wszystkich stron, odcina się list od byłego kryminalisty, który pisze, że był przed wojną skazany na więzienie za zabójstwo. Stwierdza, że jego proces był ty powym procesem poszlakowym. Jako świadek wystąpił tylko i policjant i i cywil.

Wyraża on przekonanie, że Gorgonowa nie należy skazywać na karę śmierci, lecz na 20 lat więzienia z obniżeniem. Co 14 dni post, co miesiąc twarde łóżko i ciemnica.

NIEDOSZYŁY GWIAZDOR FILMOWY

W zakończeniu swego listu b. kryminalista pisze:

„Judybym znał mec. Woźniakowskiego przed moją rozprawą, wziąłbym go za swego obrońcę. Jeszcze za zbrodnię przysłałbym nagrodę! A może został bym gwiazdorem filmowym, jak to proponują Gorgonowej?”

WYWIAD Z DR. ROWIDEM

Został przeprowadzony wywiad z dr. Rowidem, dyrektorem Państwowego Pedagogium w Krakowie, kierownikiem stacy badań przemian w wieku dojrzewania dzieci.

Dr. Rowid krytycznie zapatruje się na opinię dr. Zielińskiego o Stasiu.

Kwestja prawdomówności chłopców w wieku Stasia ogromnie interesuje dr. Rowida. Uważa, że chłopcy są skłonni do bujnej fantazji, rozbudowanej wyobraźni. Jeśli u młodszych dzieci występują jaskrawo zdolności do kłamstwa, to starsi, w wieku Stasia, ulegają objawom wstawiania pewnych rzeczy. Ale taka historia nie powinna być karana, bo młodzieńców należy weryfikować, co mówią.

INSTRUMENTY SĄ POTRZEBNE
DO BADAŃ

Przy pomocy specjalnych instrumentów — twierdzi dalej dr. Rowid — prawdomówność może być sprawdzona. Stasia zbyt pochopnie uznano za młodzieńca niekłamliwego.

WYWIAD Z PODINSPEKTOREM
PIĄTKIEWICZEM

Rewelacyjnie brzmi wywiad z podinspektorem Piątkiewiczem, zastępcą

szeffa Centrali Służby Śledczej w Warszawie.

Podinspektor Piątkiewicz opowiada, że kał na miejscu zbrodni pozostawia-

ją zwykle zawodowi zbrodniarze-recydysty. Niektórzy czynią to w ukryciu, pod łóżkiem, pod stołem, inni na łóżku lub na stole.

A MOŻE STAĆ?

Kryminologia zna jedyny wypadek, kiedy wypróżnienie nie jest połączone z koniecznością oddania kału. Zdarza się to w zdenerwowaniu na stojąco. Ten wypadek może się odnosić do Stasia, a nie do mordercy, a więc do świadka, który pierwszy stwierdził zbrodnię. W osłupieniu mógł ulec tej słabości.

Na pytanie o kał w Brzuchowicach, podinsp. Piątkiewicz nie może nic konkretnego powiedzieć, bo związany jest tajemnicą służbową. W tej sprawie ze znaną przy drzwiach zamkniętych.

PLAMY NA ŚLEDZTWIE

Stwierdza karygodną niedokładność śledztwa, że kał nie był poddany badaniom chemicznym. Stało się to z winy policji, która nie doceniła pozostawionego w Brzuchowicach kału, jako dowodu rzeczowego. Dopiero na uwagę, zwróconą przez dziennikarzy, policja zabrała kał w pudełko.

NA KAŻDEGO PSA JEST RADA

O Luxie inspekt. Piątkiewicz mówi, że albo nie jest taki groźny, albo zbrodniarz miał spodnie wysmarowane wydziałami suki i dlatego pies nie szczekał, albo ktoś był z domowników. Nie ma psów tak groźnych, żeby nie dopuściły obcego do siebie. Wszystko zależy tylko od umiejętnego podejścia.

SKROTY

Aresztowani w Moskwie inżynierowie angielscy zostali oskarżeni o szpiegostwo, sabotaż, akcję korupcyjną i konspiracyjną.

W porcie Wilhelmshaven odbyła się wczoraj uroczystość spuszczenia na wodę drugiego, zbudowanego po wojnie, pancernika niemieckiego „B”, który otrzymał nazwę „Admirał Scheer”.

W New Yorku odbył się proces, wytoczony przez znanego śladacza S. Zbyszka Cyganiewicza wydawnictwu koncernu Haersta „New-York American”. Dziennik ten zamieścił w swoim czasie artykuł, ilustrowany fotografiami Cyganiewicza oraz zdjęciami, przedstawiającymi go, przyczem pod jego strażą widniał napis: „Niemiecy między nimi zasadniczej różnicy fizycznej. Sąd przyznał mu 25 tysięcy dolarów tytułem odszkodowania.

Kilkudniowy strajk włoski na kopalni „Baska” (G. Śląsk) zakończył się. Wypłaty zaliczek mają nastąpić w dniach najbliższych. Robotnicy dziś opuszczają podziemia kopalni.

Związek Artystów Scen Polskich obszeruje dalszy wzrost bezrobocia wśród aktorów naskutek likwidacji szeregu teatrów w Warszawie i na prowincji w czasie trwania sezonu. W samej Warszawie musiało się uciec do zapomóg związkowych 150 osób.

Napad rabunkowy
na konsula polskiego

RIO DE JANEIRO (PAT). — W Sao Paulo dokonano napadu rabunkowego na kierownika agencji konsularnej p. Aleksandra Matuszewskiego. Sprawcami napadu są Polak Janusz Geysztor i Romanin Aleksander Burnakow. Napastnicy ranili ciężko konsula Matuszewskiego, którego stan jest groźny, i zbiegli. Nie zdoławszy zrabować kasy. Policja ujęła Burnakowa, który usiłował popełnić samobójstwo.

Samobójstwa wśród terroryzowanych Żydów w Niemczech
Międzynarodowa akcja stępiła ostrość bojkotu

Ogłoszony przez rząd Hitlera na dzień wczorajszy bojkot Żydów miał, według depesz o trzymany z Berlina, przebieg stosunkowo spokojny i łagodniejszy, niż zapowiadano i przypuszczano. Wpłynęła na niewątpliwie międzynarodowa akcja obronna Żydów — o czym piszemy poniżej.

Zanotowano natomiast tragiczne wypadki i liczne samobójstwa wśród Żydów, terroryzowanych przez bojówki nar.-socjalistyczne.

Zrana na ulicach Berlina pojawiły się liczne grupy szturmowców, rozstawiając posterunki przed sklepami żydowskimi i rozlepiając na witrynach i szyldach ostrzegawcze plakaty z napisami:

„Niemcy bronić się, nie kupujcie u Żydów”.

Po mieście krążyły patrole na samochodach, z których przywódcy nar.-socjalistyczni wygłaszali przemówienia. Akcję bojkotu prowadziło około 70.000 zorganizowanych hitlerowców.

Operatorzy towarzystw filmowych dokonowali zdjęć z przebiegu akcji bojkotowej.

Akcję bojkotową objęli byli także

lekarze i adwokaci-Żydzi, przy szpitalach na których nalepiono również ostrzegawcze plakaty. Posterunki, ustawione przed sądami, nie dopuszczały do wnętrza adwokatów-Żydów.

Według wiadomości napływających z prowincji, przebieg bojkotu w większych miastach miał ten sam charakter co w Berlinie. Sklepy i przedsiębiorstwa żydowskie były zamknięte.

KRWAWY WYPADKI

BERLIN (PAT). — W związku z wczorajszą akcją bojkotową, miało miejsce krwawe zajście w Kilonii. Według relacji biura Wolna adwokat i notariusz Schumm, z pochodzenia Żyd, wczoraj ok. godz. 11.30 strzelił do szturmowca Waltera Asthaltera, jakoby bez żadnego powodu, raniąc go przytem w brzuch. Wzburzony tłum wdarł się do więzienia, gdzie Schumm został osadzony i tam zamordowany go wystrzelali rewolwerowcami. Następnie tłum wtargnął do sklepu ojca adw. Schumma, niszcząc całe urządzenie.

Z Saksonii nadeszła wiadomość o samobójstwie fabrykanta Sachsa w Kamienicy, który w chwili aresztowania, odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru.

We Frankfurcie n/Odram aptekarz Mayer i jego żona — Żydzi popełnili samobójstwo. 12-letnią córkę Mayerów zdołano uratować.

WYCOFANIE ZAŁOŻEN
PRZEZ ZAGRANICĘ

WIEDEN (tel. wł.) — Według ostatnich wiadomości z Berlina wstrzymanie bojkotu Żydów w Niemczech zostało spowodowane przez fakt wycofania zamówień amerykańskich i angielskich na sumę 50 milionów dolarów. Wycofanie zamówień zrobiło tak wielkie wrażenie, że zostało zwołane specjalne posiedzenie gabinetu, na którym Hitler oświadczył, że nie spodziewał się, by Żydzi rozporządzali takimi silnymi wpływami.

Rok Święty rozpoczął

CITTA DEL VATICANO (PAT). — Papież dokonał

wczoraj uroczystego otwarcia Wielkich Wrót Bazyliki św. Piotra. Ceremonia ta stanowi rozpoczęcie Roku Świętego. Papież uderzył trzykrotnie złotym młotkiem w Bramę, która się otworzyła i wszedł do Bazyliki. Po uczczeniu Najświętszego Sakramentu, Papież uderzył zebrany wiernym błogosławieństwem.

Ceremonia odbyła się w obecności najwyższych przedsta-

wicieli duchowieństwa i zakonów oraz olbrzymich tłumów pielgrzymów, przybyłych z całych Włoch i z zagranicy.

Jednocześnie odbyły się podobne ceremonie w Bazylikach św. Pawła, Santa Maria i św. Jana Laterańskiego, gdzie aktu otwarcia wrót dokonali kardynałowie. Ceremonie odbyły się przy dźwiękach dzwonów wszystkich kościołów rzymskich.

Przed świętami

rozdamy II-gą i III-cią serję premij za m. marzec i kwiecień w postaci około:

700 cennych przedmiotów

Przypominamy, że jedynym warunkiem otrzymania premij jest:

stałe czytać i przechowywać numery naszego pisma

Prawie 700 Czytelników otrzyma w najbliższych dniach zawiadomienie o przyznaniu premii. W liście będzie podany termin przedstawienia redakcji

30 ostatnich kolejnych numerów naszego pisma

(zamiast całych numerów mogą być przedstawione nagłówki, odcięte wraz z datą).

Premje rozdane będą w Wielkim Tygodniu, a lista premij i premjowanych ukaze się w numerze świątecznym.

W ustawach o czasie pracy i urlopach

zmiany dopiero od r. 1934

Ministerstwo Opieki Społecznej wyjaśniło, że uchwalone w marcu r. b. przez ciła ustawodawcze nowe do ustaw z dn. 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu, oraz do ustaw z dnia 16 maja 1922 r. o urlopach dla pracowników zatrudnionych w przemyśle i handlu — mają wejść w życie dopiero z dnem 1 stycznia 1934 r.

Do powyższego terminu obowiązują w całej rozciągłości nie znieważone przepisy tych ustaw, w szczególności zaś postanowienia, dotyczące 6-godzinnego dnia pracy w sobotę.

Ostatnio odbyło się losowanie 4 proc. pożyczki inwestycyjnej z roku 1928 z wynikiem następującym:

Wygrana 200.000 zł. — Nr. serji 3893, Nr. oblig. 14.

Wybrane po 10.000 zł. — Nr. serji 6554, Nr. oblig. 44, Nr. serji 735, Nr. oblig. 32; Nr. serji 5609, Nr. oblig. 12; Nr. serji 8403, Nr. oblig. 33; Nr. serji

Sensacyjnego romansu z życia wyższych sfer towarzyskich p.t.

do nabycia we wszystkich kioskach krakowskich oraz w Drukarni MONOPOL, NA GŁÓWNO 2

SIOSTRA MARJA

43. Zeszyt

Morfinistka

Dreńcząca tajemnica

W niewielkim pokoiku Sławka panna Halina leżała wyczerpana na kozetce. Za stołem siedział Sławek. Podparł głowę rękami i patrzył na nieruchomo spoczywającą Halinę.

Zdawał sobie sprawę, że coś niedobrego dzieje się z ukochaną. Od pewnego czasu straciła swą wesołość. Była przygnębiona, mało mówna. Pieszczoty jego przyjmowała obojętnie, czasem nawet ze źle ukrywaną niechęcią. Czasem znów w wybuchu niezrozumiałej tliłości tu liła się do niego, jakby ukryć się chciała przed groźnym, nie znanym mu niebezpieczeństwem. Dopytywał się — na próżno. Starał się jej nie opuszczać ani na chwilę — nie za uważył nie podejrzanego.

Prawda, poszukiwanie pracy, od czasu do czasu jakaś dorywcza robota pochłaniały wiele godzin, ale działało się to w tak różnej porze, że gdyby Halina spotykała się z innym, dowiedziała się z pewnością.

Zapewniała go żarliwie, że kocho ją go nadal. Dawała mu wymowne dowody troskliwości. Spędzała z nim całe wieczory. Dbała jak dawniej, by wszystko miało gotowe, by o nic troszczyć się nie potrzebował. A jednak...

Twarz, tak niedawno kwitnąca rumieńcem, była teraz blada. Oczy, których żywy blask budził w nim zachwyt, były teraz zamglone.

Trwali tak w milczeniu od dwóch godzin. Halina leżała ciągle z przykniętymi oczami, a on bez przerwy wpatrywał się w jej ukochane rysy, tak boleśnie teraz obce, odmienione.

Wreszcie otworzyła oczy. Spojrzała na niego.

— Dlaczego nie podeszdziesz do mnie, nie pocałujesz swej Halusi? — powiedziała głosem apatycznym.

Wyczuł wyraźnie, że wymusiła na sobie to pytanie, że wca-

le nie pragnie jego pocałunku. Mimo to dźwignął się od stołu, podszedł do niej. Ujął jej głowę w ręce, podniósł nieco i pocałował ją w czoło.

— Słuchaj, Haluś, tak nie może być dłużej. Powiedz mi, co się z tobą dzieje? Zmieniasz się do nie poznania.

— Wydaje ci się, Sław... Jestem tylko znużona pracą... Przecież wiesz, jaka jest ciężka praca w Kasie Chorych...

— Nie, ty coś przede mną ukrywasz! Powiedz prawdę! Jeśli pokochałaś kogo innego, nie mogę ci brać tego za złe... Najczęściej tak bywa, że pierwsze uczucie jest tylko ogniem słomianym. Powiedz prawdę, Halu. Nie będę ci robił żadnych wymówek...

Poruszyła się niespokojnie, objęła jego szyję ramionami.

— Nie, nie, Sław. Kocham tylko ciebie i kocham jak dawniej. Naprawdę jestem tylko zmęczona... Zobaczysz, wezmę urlop, odpocznę i znów będę taka sama jak dawniej...

Uśmiechnął się blado. Słowa jej „kocham tylko ciebie” tchnęły prawdą, ale Sławek nie był przekokany, że to zmęczenie pracą doprowadziło jego ukochaną do stanu zubożenia i martwoty, z której czasem nie były w stanie ją wyprowadzić najgorętsze jego pieszczoty.

— Halu, wydaje mi się, że jeśdę z twoich kolegów zawrócił ci głowę. Wierzę, że bronisz się przed jego uczuciem, że zwalczasz je usilnie, ale ta walka właśnie tak cię wyczerpuje...

— Ależ nie, Sławku. To jest bardzo miły kolega, wszyscy bardzo go lubimy, ale ja nie odczuwam dla niego nic więcej poza koleżeńską sympatią. Jest usilny, towarzyski, umie doskonale zabawić rozmową. Oceniam te jego przymioty jako ko-

— Ale jednak on stara ci się zawsze towarzyszyć...

— To prawda, ale ja się z tego śmieję. Powiedziałam mu na wet, że jeśli chce wypróbować na mnie swe zdolności uwodzieńskie, to poniesie sromotną porażkę!

— Czy wczoraj byłeś z nim gdzie?

— Nie. Zapraszał mnie do teatru, ale stanowczo odmówiłam. Wiem, że byłbyś z tego niezadowolony, a przytem nie chce mu dawać okazji do uwodzenia mnie, tem bardziej, że sprawia mi to przykrość. Przecież i tobie byłoby przykro, gdyby ci kto nadskakiwał, a ty nie czułbyś żadnej sympatii do tej osoby...

— On jednak dużo z tobą przestaje...

— Wpadnie czasem do mojego pokoju na papierosa. Nie mogę go wyprosić za drzwi, bo za chowuje się nienagannie. Ale dajmy spokój rozmowie o nim. Naprawdę nie warto...

Halina przytuliła głowę do piersi Sławka.

Dreńczyła ją tajemnica okropna... Słowa wyznania zawisły na wargach... Głęboki żal, że oszukuje najdroższego w świecie człowieka zacisnął jej serce. Wybuchła nagle niepowstrzymanym płaczem.

Zdumiony przygarnął ją mocniej do piersi, gładził włosy, całował mokre od łez oczy i uspakajał:

— Czego płaczesz, Halu?.. No, nie płacz... Serce mi się kraje, kiedy patrzę na twoje łzy... Głośniejszy płacz i nowy strumień łez był mu odpowiedzią...

Dalszy ciąg opisu przeżyć naszej Bohaterki w jutrzejszym numerze.

12-ty dzień procesu Ruszczewskiego

W czasie sobotnich rozpraw przeciwko inż. Ruszczewskiemu, stanął przed stołem sędziowskim w charakterze świadka inż. Strawiński.

Swego czasu inż. Strawiński był przewodniczącym sądu honorowego, który rozpatrywał zatarg między inż. Ruszczewskim, a inż. Machajskim.

Inż. Strawiński odmówił dla tego składania zeznań, twierdząc, że członkowie sądu honorowego zobowiązali się zachować w tajemnicy zeznania tych świadków którzy składali przed sądem honorowym.

Prokurator mimo to domagał się, by sąd zmusił inżyniera do składania zeznań. Sąd udał się na naradę, ale w międzyczasie obrońca oskarżonego zrzekł się zeznań świadka i dzięki temu incydent zlikwidowano.

Z kolei przesłuchano kilku innych świadków.

KAŻDY bez względu na zdolności może się z łatwością nauczyć rysować lub kreślić

Prospekty wysyła bezpłatnie

Pierwszy w Polsce

INSTYTUT NAUKI RYSUNKOWI I KREŚLEN

przez korespondencję

Warszawa — Leszno 60.

Wesoły Kacik

W HOTELU

Ponieważ mieszkanie moje teraz remontują, byłem zmuszony przenoćować w hotelu. Udałem się więc do jednego z hoteli w okolicy Marszałkowskiej.

Wszedłem do dyżurki portiera i poprosiłem o pokój.

Portier przyjrzał mi się uważnie, potem wyjrzał za drzwi, jakgdyby kogoś szukając.

— Pan sam? — spytał zdziwiony.

— Sam.

— Hm... W takim razie pokój Nr. 8.

Numerowy zaprowadził mnie do dużego pokoju o dwóch łóżkach.

— Dlaczego mi dano pokój o dwóch łóżkach? — zdziwiłem się. — Przecież jestem sam.

Numerowy wzruszył ramionami.

— U nas już tak jest. Jak przychodzą dwie osoby, to dostają pokój z jednym łóżkiem, a jak jedna osoba, to jej się daje z dwoma łóżkami.

— Poco mi dwa łóżka?

— Czasem, uważasz pan, gość nie może zasnąć na jednym łóżku, to idzie spać na drugie...

— A jak przyjeżdża gość z prowincji na parę dni i chce pokój z jednym łóżkiem?

— To mu się mówi, że wszystkie zajęte.

— Przecież w ten sposób odstrasza przyjezdnych.

— A poco nam przwieździ?

My wolimy miejscowych gości... Miejscowy przychodzi na godzinę, dwie, a przyjezdny to chce zaraz mieszkać cały tydzień...

— To jeszcze wam źle?

— Chyba! My wolimy siedmiu gości przez jeden dzień, jak jednego gościa przez siedem dni...

Po wyjściu numerowego położyłem się do łóżka, ale w żaden sposób nie mogłem zasnąć. W sąsiednich pokojach słychać było niski, wrzaski, chichoty... Nakryłem głowę poduszką, nic nie pomogło.

Po godzinie zapukał ktoś. Numerowy.

— Czy pan szanowny nie dzwonił?

— Nie. Zdawało się panu.

— Mnie się nie zdawało. Ale u nas, uważa pan, dzwonki są zepsute. Więc ja co godzina obchodzę pokoje i pytam się, czy ktoś nie dzwonił. Pan szanowny nie nie potrzebuje?

— Nie. Nic — mruknąłem, podnosząc się. — Wychodzę od was. Bo tu nie można wcale spać.

— He, he! — zaśmiał się numerowy — odbrazu wiedziałem, że pan tu nie będzie spał.

Ofiarność młodzieży szkolnej na rzecz polskiej floty

Istnieje w Polsce organizacja społeczna na ogół mało znana, a jednak działająca skutecznie wśród młodzieży szkolnej i nauczycielstwa w kierunku propagandy morza polskiego i pomocy dla naszej floty narodowej. Organizacja ta, której nazwa brzmi: Komitet Zbiórki na okręt „Dar Szkoły Polskiej”, obejmuje wszystkie polskie organizacje nauczycielskie.

Z zebranych funduszy, na przedstawienie Kierownictwa Marynarki Wojennej, Komitet przekazał pierwotnie sumę zł. 118.000.—, a następnie dodatkowo zł. 4000.— na kupno okrętu „matki” dla łodzi podwodnych. Statek ten, o pojemności 2450 tonn, pod nazwą „Sławomir Czerwiński” jest już w posiadaniu Marynarki wojennej i w najbliższym czasie zostanie spuszczone na wodę.

Z tych kilku cyfr widać, że młodzież szkolna i nauczycielstwo, zjednoczone w Komitecie Zbiórki na okręt „Dar Szkoły Polskiej”, mimo ciężkich warunków gospodarczych, w jakich znajduje się społeczeństwo nasze, daje wystarczający dowód uspołecznienia i uświadamienia o wartości, znaczeniu morza i silnej floty narodowej dla naszego życia państwowego.

Komitet prowadzi i prowadzić będzie nadal swoją akcję gromadzenia funduszy na flotę narodową, zamierzając wszakże rozszerzyć wybitnie zakres swej działalności przez usilnie wyrażoną propagandę naszego morza. Przewiduje się połączenie Komitetu Zbiórki na okręt „Dar Szkoły Polskiej” z Ligą Morską i Kolonijną dla skuteczniejszego działania i realizowania wielkiego wspólnego celu.

Czytajcie

„Wiadomości Kobiece”

Cena 15 groszy

i „Wesołe Wiadomości”

Cena 10 groszy

Pamiętajcie o bezrobotnych

Podróżuj samolotem

P. L. L. „Lot”

RADJO

ROZGŁOŚNIA WARSZAWSKA

12.10 Koncert z płyt gramofonowych. 15.35 Skrzynka pocztowa — dr. M. Stępowski. 15.50 Płyty. 16.25 Lekcja języka francuskiego. 16.40 „Gospodarstwo światowe”. 17.00 Koncert muzyki węgierskiej. 18.00 Odczyt maturalny. 18.25 Muzyka lekka i taneczna. 19.20 „Skrzynka pocztowa - rolnicza”. 19.30 „Na widnokręgu”. 19.45 Prasowy dziennik radiowy. 20.00 Skrzynka pocztowa techniczna. 20.15 Operetka p. t. „Noc miłości”. W przerwie wiadomości sportowe. 22.45 Muzyka taneczna z płyt.

„NOC MIŁOŚCI” — OPERETKA RADIOWA

Dziś o godz. 20.15 Polskie Radio daje wesołą i dowcipną fantazję operową — operetkową p. t. „Noc miłości” Walentinowa. Muzykę tej operetki stworzyli różni znani i popularni melodzie operowe i operetkowe, połączone z dowcipnymi tekstami. Tytułowe partie wykonają: Halina Dudiczówna, Zofia Zabiello-Mazurkiewiczowa, Adam Dobosz i Aleksander Wasielewski. Dyryguje Wacław Elszyk.

Trzy lata pracuję i nie pamiętam, żeby ktoś tu spał. Do nas przychodzą tylko tacy goście, co im się wcale nie chce spać.

Napoleon Sadek.

Brał walutę

a dał w zęby

(S. F.) Sprawa jakich wiele. Obiecał, że się ożeni, ciągnął pieniądze na ubranie, na urządzenie, a wreszcie nietylko, że się zaręczył z inną, ale jeszcze pobit swą pierwszą narzeczoną.

I oto zdradzona narzeczoną, p. Wiktorja Bułyk, skarżyła się przed Sądem Grodzkim głosem pełnym łez.

— W porteczynach, proszę Sądu, chodził, co mu się jak najpiękniejsze lustro świeciły. W inarenarce na każdym łokciu lufcik. Więc mu ostatni grosz z pod serca wyjęłam, bo woreczek z pieniędzami pod sercem nosze i dałam, że by się przyzodził.

Oprócz tego też mu walutę dałam po 5 złotych i po 10. Tak się drań przyzwyczaił, że jak mu czasem nie dałam, to mnie zaczął po głbie opukiwać, jak jaki doktor. Żenić się teraz nie chce, trąbe mi z pieniędzy zrobić i ostatni dwa zęby mnie wybił, za które się sprawiedliwości domagam.

Po zeznaniu pokrzywdzonej przy pulpicie dla świadków stanęła p. Karolina Przyłuska.

— Co świadkowi w tej sprawie wiadomo? — spytał sędzia.

— Proszę Sądu, tyle wiem co

słyszałam. Rozeszło o to, jak to oni mówią walutę, którą ona miała mu dawać. Ja tam nawet, proszę Sądu, nie wiem dlaczego oni toto walutom nazywają, bo przecież po ludzku to się inaczej nazywa, wiemy przecie jak, tylko że powiedzieć nie mogę, bo się wstydzę.

Więc on się przysięga że nietylko od niej niakiej waluty ani razu nie dostał, ale jej nawet nie widział, ani powąchał.

A ona znów zaklina się, że mu nie raz i nie dwa waluty dawała i że podobnie ma na to świadków.

Ja tam, proszę Sądu, tego na swoje oczy nie widziałam, bo bym nawet patrzeć nie chciała. Niech kto sobie chce, komu chce waluty daje, ale ja matka dzieciom jestem i na świadka w takim wypadku nie pójdę. Raz tylko widziałam jak on jej dał na podwórze w zęby. Innego dawała nie widziałam...

Pomimo tłumaczenia się niewiernego narzeczonego, że mu się pieniądze należały i że, upominając się o nie, trącił byłą narzeczoną, Sąd skazał oskarżonego Stanisława Jóźwiaka na dwa tygodnie aresztu.

UPIORY WARSZAWY

Niesamowite dzieje ofiar potwornych zbrodniarzy

Maciek natężył słuch. Arten mówił dalej:
— Dam panu adres jej pracowni, z której wychodzi po siódmej. Ma kochanka, który przychodzi pod pracownię, ale tylko w czwartki i niedziele, bo to student i w inne dni ma wykłady o tej porze. To już zdążyłem się wszystko sam dowiedzieć. Mam nawet jej adres domowy.

— A kim jest klient? Kto to taki?
— To pana nic nie powinno obchodzić. Pana rzecz jest te kobiety sprzątnąć i więcej nic. Najlepiej byłoby wrzucić je do Wisły rybkom na papu. Zawsze to lepsze, niż nożowa robota. Można upozorować samobójstwo. Włożymy im jakiś list do kieszeni, że życie im zbrydło i dlatego mają go dosyć. Eędzie po krzyku...

— Czy to przypadkiem nie matka i córka?
— Tak.
— Dobrze. Zajmę się najpierw córką. To łatwiejsze. Jak jej na imię?

— Lilijka...
Maciek zbladł i aż zachwiał się na nogach.
— Co się z panem dzieje? — zapytał Arten. — Może to pańska znajoma?

— Nie — opanował się Maciek — skądże ja mogę znać pańską Lilijkę? Niech mi pan da jej adres domowy.

Arten podał mu dokładny adres. Maciek spojrzał i zapytał:

— No dobrze, ale co będę miał z tego. Przecież bez grubszego grosza palcem nie kiwnę: sam pan rozumie.

— Owszem i dlatego przeznaczam na to ogromną sumę: dziesięć tysięcy złotych.

— Może to i ogromna suma, ale mnie nie wystarczy. Muszę mieć i dla towarzyszy. To nie robota dla jednego.

— Więc niech będzie dwadzieścia tysięcy! Ale to już moje ostatnie słowo.

— Ano trudno.. Niech będzie moja strata... — zgodził się Maciek.

Zawiadomił od razu towarzyszy. Zaczął od śledzenia Lilijki na Grochowskiej. Kilkakrotnie widział, jak wracała do domu, odprowadzana przez Bolkę. Pewnej niedzieli z rana spotkał Mirę i niemal otarł się o nią na Grochowskiej. Wtedy też przyjrzał się jej po raz pierwszy od wielu miesięcy przy świetle dziennym i ze zdumieniem stwierdził, że jest bardzo blada i wymizerowana. Ani śladu już urody, która dawniej zachwycała wszystkich mężczyzn.

Rzeczywiście od czasu wyjazdu Marjana na Kre-sy Mira jakby się zestarzała o dziesięć lat. Nie mógł też dobrze wpłynąć na jej zdrowie pobyt w barakach w atmosferze dusznej, zatęchłej, przykryj moralnie, gdzie wszyscy ją nazywali uparcię „kochanką pokraki”.

Mira nie poznała brata. Ujrzała, jak zniknęła w bramie domu, zamieszkałego przez Lilijkę.

Były to pierwsze odwiedziny Miry u Lilijki, zdumionej straszonym wyglądem Miry. Zaproponowała jej wspólne zamieszkanie. Tylko wstawić jedno łóżko, które można kupić na raty i już...

Daremnie starała się rozweselić Mirę i wyrwać ją z ponurego milczenia.

Prosiła:
— Mireńko, zwierz mi się z twoich bólów i trosk. To ci ulży, zobaczysz...

— Co ci opowiadać, kiedy wszystko wiesz. Od czasu, jak Marjan mnie porzucił, umieram z rozpacz...

— Moja biedna, kochana Mireńko...

— Ach, nawet sobie nie zdolaśz wyobrazić, ile ja wycierpiałam w przeddzień naszej rozłąki w owym mieszkanku, gdzie przeżyłam tyle szczęścia... Och, ta nasza ostatnia noc w gniazdku naszym, które tak całe było pełne nim i naszą miłością... wielką, ale... przekłętą... Ach, jak mi się serce darło na strzępy z rozpacz, jak tonęłam we łzach, gdy po raz ostatni trzymał mnie w ramionach, a ja nie miałam siły oprzeć się jego uściskom, jego pieściotom, które mnie wpędziły w takie nieszczęście, doprowadziły do zguby...

— Rzeczywiście, zdawało się, że to taki dobry i porządny chłopiec... Trudno wprost uwierzyć, aby mógł cię tak niecznie porzucić właśnie on...

Mira westchnęła głęboko:

— Moja Lilijko, mężczyźni są wszyscy jednacy. Przekonaś się, że i ciebie to czeka, gdy sprzykrzysz się temu, co cię dziś niby kocha. Wszyscy tak robią: gdy im się kochanka znudzi, nagle mają tysiące powodów: a to co innego, hule pretekst jest dobry, aby rzucić dziewczynę, która im oddała wszystko, co ma najdroższego w życiu: dusze, serce, ciało niewinne...

Mira rozpaczła coraz żałośniejsze, a jednak w głębi duszy nie nienawidziła Mariana. I gdyby tylko zechciał, gdyby tylko wrócił, rzuciłaby mu się w ramiona tak samo, jak dawniej... Wcale też nie uważała go za takiego, jak inni mężczyźni. Wierzyła, chciała wierzyć przynajmniej, że musiał rzeczywiście wyjechać z Warszawy, że nie opuścił ją z hyle kaprysu.

Rzekła głucho:

— Cała nasza rodzina, Lilijko, jest przeklęta: ojciec w domu obłąkanych, Maciek — bandyta, a Pajacyk... ginie mi w oczach, wyczerpany ciężką pracą i całodzienną bieganiem do późnej nocy. To taki warty chłopiec!...

Opowiedziała Lilijce, że wrócił z Gdyni i mieszka z nią razem. Dodała:

— Niema dnia, aby o tobie nie wspominał. Całe jego serce jest przepełnione tobą. Wspomnienia z dawnych lat przechowuje w duszy, jak najświętszą relikwię. Wie dobrze o twojej miłości z Bolką, ale nawet najbliższej skargi z jego ust nie usłyszysz. Widocznie kocha cię prawdziwie i dlatego życzy ci szczęścia, choćby z innym...

— Biedny, kochany Pajacyk!...

— Wierz mi, Lilijko, nigdy żaden mężczyzna tak cię nie pokocha, jak Pajacyk. Dlatego właśnie, że jest ułomny, dlatego, że wie, iż żadna dziewczyna nigdy nie odda mu swego serca. Z pokorą poddaje się swemu losowi i cały się spala w miłości ku tobie, równie przegromnej, jak beznadziejnej...

— Ależ dlaczego beznadziejnej? Kocham go równie... Owszem, przyznaję, że pragnąłby ode mnie innej miłości... nietylko siostrzanej... ale cóż, kiedy już... — i urwała...

— Rozumiem — dokończyła za nią Mira oziębło, — chcesz powiedzieć, że Bolek zabrał ci już serce, duszę... wszystko... raz na zawsze...

— Tak, to prawda... Całą duszę i całe serce... Nie dziw się. Zetknęliśmy się w chwili, gdy byłam taka samotna, taka przez wszystkich opuszczona i taka bezbronna... Ty i Pajacyk opuściliście mnie... Drżałam na myśl o powrocie Maćka... Potem napastował mnie ten Walski...

— Wierzę ci... wierzę... Nie mówmy już o tem!... Nie oskarżaj mnie, zwłaszcza. Zbyt wiele już wycierpiałam. Nieraz już chciałam skoczyć do Wisły. Nawet raz już czekałam na ciebie, aby się z tobą pożegnać raz na zawsze. Wtedy właśnie spotkał mnie Pajacyk i namówił, żebym z nim zamieszkała. Tam już zostanę...

— A nie chcesz razem ze mną?...

— O, nie! — odparła Mira z zaciętą stanowczością.

Lilijka rzekła z goryczą:

— Rozumiem cię: znów nie krocymy jednaką drogą. Teraz ty wróciłaś do cnotliwego trybu życia, a ja... zaczynam znowu zbaczając na manowce...

Dalszy ciąg nastąpi.

Ostatnie Wiadomości Sportowe

Przed rewją pięściarzy polskich

(Gór.) Za niespełna 3 tygodnie nastąpi w stolicy zjazd najlepszych pięściarzy w Polsce. Przyjadą, by zmierzyć swe siły w walkach o wysoką stawkę — o tytuł mistrza Polski!

Okregowe mistrzostwa zostały już rozegrane i choć ogólnie spodziewano się znacznego podniesienia poziomu, wyniki wypadły dość smutne. Zawsza sygnalizują o słabej formie zawodników, stale słychać głosy, że nowi mistrzowie okregowi zbyt szybko awansowali.

W wielu wypadkach sprawy te przesądziła... sędziowie, przez swoje prowadzenie zawodów, w innych — szczęśliwie, był „taskawy” dla słabszych. Ale nie przesadzajmy. Forma poszczególnych zawodników ostatnio tak szybko zmienia się, iż ewentualnie po pilnym treningu, w dniu mistrz. Polski ujrzymy naprawdę elitę pięściarzy, godnych zdobycia zaszczytnych tytułów.

Wysuwa się tu również na czołowe miejsce niezwykle palące zagadnienie. Ciągłe powtarzamy, że nasi sędziowie zbyt często folgują swym sympatiom dla zawodników i klubów

i dzięki temu doprowadzają do niemitych, a nawet gorszących zaślę.

Doszło nawet do tego, że mniej wytrzymał nerwowo zawodnicy poprostu usuwają się z ringu, nie chcąc narażać się na niesłuszne, krzywdzące orzeczenia „trzech panów”.

Z tem trzeba raz na zawsze skończyć. I choć zawodnicy i

kluby zawsze będą mieli urazy, niech nasi sędziowie w dniu święta boks polskiego, na mistrzostwach Polski wykażą, że potrafią godnie wypełnić swe zadanie.

Spełnia nie tylko swój szlachetny obowiązek, ale jednocześnie i co najważniejsze, podnosi zachwiany autorytet sędziów bokserskich w Polsce.

Za kulisami związków i klubów

W WILNIE silnie lansowany jest projekt połączenia wszystkich klubów wojskowych. W razie zrealizowania projektu, nowy klub byłby nietylko po tęga sportową ale i finansową.

NA PŁYWAŁNI zimowej AZS-u (W-wa) zostaną rozegrane 8 i 9 kwietnia międzynarodowe zawody pływackie. Między innymi przyjedzie wice-mistrz Niemiec, Ville.

W CZASIE Wielkanocnych Świąt zostanie rozegrany w Warszawie sensacyjny turniej piłkarski z udziałem Gwiazdy i Skry (Warszawa) oraz Polonii i Hakoahu (Łódź).

JEDNO z pism niemieckich podaje, że znakomita tenisistka polska, Jadzia Jędrzejowska ma zamieszkać na stałe

Jarmark piłkarzy

Zamiana, sprzedaż, licytacja — oto co teraz najbardziej absorbuje kluby piłkarskie w Pol. Ameryce. Bez najmniejszych skrupułów traktuje się te sprawy tak, jak ongiś handel niewolnikami. Gracze znani, a więc o dobrej „márce” otrzymują po 350 pesos wie-

w Londynie, gdzie otrzyma posadę w poselstwie. Na razie brak potwierdzenia tej wiadomości.

ZARZĄD PZLA. otrzymał zaproszenie na start Wajssówny i Cejzikowej w dn. 8 kwietnia w Budapeszcie.

PODCZAS mistrzostw Pomorza w dzwiganii ciężarów padło 16 rekordów Polski.

WYJAZD polskiej ekipy konnej na konkursy do Nicei nastąpi 6 b. m. Szelem ekipy został plk. Dębicki.

JANUSZ KUSOCINSKI po raz pierwszy wystąpi w tym sezonie w dniu 3 maja w „Narodowym Biegu Naprzelaj”.

NA POSIEDZENIU WTC. postanowiono wybudować sztuczne lodowisko, kosztem 1 miliona 200 tys. zł.

Kiedy piłkarze mogą brać pieniądze za grę

Doroczne Walne Zebranie PZPN-u wprowadziło między innymi następujący nowy tekst 41 statutu PZPN-u:

„Graczom wolno zwracać utracony zarobek czy to pośrednio, czy to w formie pokrywania kosztów, wydanych na jego zastępcę w pracy zawodowej, w wysokości: znanym graczom oraz graczom, utrzymującym rodzinę, przy służy zwrot w wysokości 75 proc., kawalerom samotnym w wysokości 50 proc. zarobków utraconych.

Należność wypłaca się na ręce pra-

codawcy. Zwrot utraconych zarobków przysługuje jedynie w wypadkach wyjazdu na zawody między państwowe zagranicę oraz przy ważniejszych zawodach o charakterze reprezentacyjnym w kraju, przy których gracz jest zmuszony przebywać co najmniej dwa dni robocze poza miejscem zarobkowania.

Maksymalna ilość dni w roku określona jest na 20. Nie wolno natomiast udzielać graczom pożyczek z funduszy klubowych”.

Jeszcze bywają dobre interesy

Doroczny międzynarodowy turniej tenisowy na kortach w Wimbledonie poza tem, że gromadzi najwybitniejszych asów białego sportu, dostarcza organizatorom ogromne dochody. Mimo kryzysu, zainteresowanie w tym ro-

ku (turniej ma się odbyć 29 kwietnia) jest niezwykle. Dość powiedzieć, że jak dotąd napłynęło 200.000 zgłoszeń o bilety, a tymczasem stadion może pomieścić... tylko 93.000 widzów. Co to będzie?

Sensacja w Pradze czeskiej

Znany działacz piłkarski, czech dr. Ischakert złożył wszystkie swoje mandaty, przyczem w oficjalnym komunikacie podano, że przyczyna takiego stanowiska jest choroba dr. T. Obecnie najaw wychodzą szczegóły nagłej dym sji dr. T. Okazuje się bowiem, że

dr. T. piastując godność kasjera Czechosł. Zw. P. N. (Komitet Puharu sr. europ.) „przeoczył” szereg pozycji i przez to wynikły niedokładności przy obliczeniach! Może i tak było, ale dziwnem się wobec tego wydaje, że dr. T. od razu rzeka się wszystkich mandatów.

Z ostatniej chwili

Rozegrane wczoraj mistrz. bokserskie stolicy wyłoniły następn. mistrzów: Wł. Ławskiego, Kazimierskiego, Olszewskiego, Bąkowskiego, Pisarskiego, Seidla, Antezaka i Tomaszewskiego.

W pierwszym dniu szermierczych mistrz. Polski rozegrano konkurencję — florety. Tytuł mistrza zdobył Friedrich (Łwów).

Marymont — Gwiazda 5:1 (1:0). O mistrz. kl. A. podokr. robot. Porażka Gwiazdy w tak wysokim stosunku jest pierwszą niespodzianką w mistrzostwach.

Skoda — Makabi 2:1 (1:1). O mistrz. kl. A. Gra na ogół b. interesująca, prowadzona w żywym tempie. Dzięki zwycięstwu, Skoda nadal kroczy na czele tabeli.

Kwiecień

3

PONIEDZIAŁEK

św. Ryszarda

Wsch. sl. g. 5:38 — Zach. sl. g. 18:31

Przepowiednie astrologiczne.

Miłość, oświadczenia, zaręczyny stoja dzisiaj pod dobrmi aspektami. Zaleca się zawieranie umów, przyjmowanie sług i nowych pracowników, ponieważ okaże się to korzystne.

Wyrok na Gorgonowej zapadnie w Wielkim Tygodniu

Wobec przypuszczalnych obliczeń, wyrok na Gorgonową, który miał zapadć w bieżącym tygodniu, zapadnie dopiero w tygodniu następnym, tj. po niedzieli palmowej, poprzedzającej Wielki Tydzień, a to z tych względów:

Dziś tj. w poniedziałek zeznawać będą w dalszym ciągu rzeczoznawcy lwowscy, których orzeczenie zajmie conajmniej dzień dzisiejszy.

Po rzeczoznawcach ma złożyć orzeczenie prof. Uniw. Jag. dr. Olbrycht i dr. Jankowski. — Orzeczenia tych biegłych potrwają conajmniej dwa dni.

Po orzeczeniach tych nastąpi odczytywanie aktów, a już przewidywana jest przerwa na piątek i sobotę ze względu, że przewodniczący trybunału ma wyjechać na zjazd do Warszawy.

Tak więc dopiero w przyszłym tygodniu mogą nastąpić wyroki prokuratora i obrońców, a następnie po resume werdykt i wyrok.

Skrytobójczy zamach morderczy

Wczoraj w nocy w Monastercach (pow. Sambor) usiłowano zamordować gospodarza Hrycia Sypyka przez skrytobójczy strzał oddany przez okno, który jednak chybił. W trakcie dochodzeń przytrzymał jako sprawców Stefana Kuryłę, liczącego lat 20 i Fedia Fedorowicza liczącego lat 20, obu z Monasterca, którzy żyjąc w osobistych zatargach z Sypykiem, usiłowali pozbawić go życia. Dalsze dochodzenia w toku.

Kupiec zamordował dziewczynkę

Przed kilku dniami dokonano w małej miejscowości francuskiej St. Barthelemy potwornego mordu seksualnego na 5-letniej Simonie Soleau. Szczegóły tej zbrodni podaliśmy onegdaj. Potworny sadyta zwał małą Simonę na łaskę pod pozorem zrywania kwiatów i zamordował ją tam w okrutny sposób.

Morderstwo wywołało wstrząsające wrażenie, a cała policja została zmobilizowana w celu schwytania zbrodniarza. Onegdaj policja dowiedziała się, że właściciel jednego ze sklepów w Angers, w pobliżu St. Barthelemy niejaki Piotr Guerie, człowiek żonaty, karany już raz więzieniem za usiłowany mord na 5-letniej dziewczynce. Gdy policja znalazła się w sklepie, Guerie zdołał zbiec.

Rozpoczęła się wówczas szalona pogoń za zbrodniarzem. Wkońcu udało się schwycić go. Morderca przyznał się do potwornej zbrodni, popełnionej na małej Soleau.

Choroby zakaźne w Krakowie

W Miejskim Urzędzie Zdrowia zgłoszono w ub. tygodniu następujące choroby zakaźne: szkarlatyna 5 wypadków, dyfteria 9, koklusz 3, uspa wietrzna 2.

KRONIKA KRAKOWA

Uprowadzili ojca

Onegdaj zapadł w sądzie okręgowym w Poznaniu wyrok w procesie braci Piaskowskich oskarżonych o to, że w październiku ub. r. gwałtem wywieźli ojca swego ze wsi Jankowice osadzili w zakładzie dla umysłowo chorych w Kościanie.

Sąd po przeprowadzeniu rozprawy, uznał oskarżonych Piaskowskiego Gracjana i Stefana winnych i skazał każdego na rok więzienia.

Skazanie właściciela domu

Starostwo grodzkie śródmiejsko-warszawskie skazało właściciela domu przy ul. Kruczej 34 Stanisława Conrada na 200 zł. grzywny z zamianą na 10 dni aresztu za niewypłacenie należnych opłat na rzecz funduszu pomocy bezrobotnym od kwitów komornianych w ciągu czterech miesięcy.

Udusiła własne dziecko

Wczoraj, między godziną 3 a pół do 4 rano zamieszkała w Stanisławowie, przy ul. Pułaskiego 14, 20-letnia Janina Szumega, w czasie snu udusiła 6-tygodniowe dziecko, które razem z nią spało w łóżku.

Na miejsce przybył lekarz, który stwierdził śmierć dziecka. Dochodzenia prowadzi się.

Dopuszczał się czynów niemoralnych

Przed sądem okręgowym w Poznaniu toczył się proces przy drzwiach zamkniętych przeciwko niejakiemu Okupniakowi. Akt oskarżenia zarzucał mu, że dopuszczał się czynów niemoralnych z swymi nieletnimi dziećmi, 8-letnią córeczką i 5-letnim synem oraz 14-letnią pasierbicą.

Sąd skazał go na 15 miesięcy więzienia, przyczem w czasie odbywania kary Okupniak poddany zostanie badaniom psychiatrycznym.

Restaurator zastrzelił gościa

Krwawy dramat rozegrał się w jednej z restauracji na przedmieściu Vaufrigo w Marsylii. Między wł. restauracji Ponsem a jednym z jego gości Janem Allemandem, wybuchła nagle gwałtowna kłótnia. W pewnej chwili Allemand w szale gniewu wyjął rewolwer i oddał trzy strzały do Ponsa, raniąc go ciężko. Gdy żona Ponsa wbiegła do środka, Allemand udał się następnie do swego mieszkania i zastrzelił się.

Zamach samobójczy w Krakowie

Wczoraj wieczorem interwenjowało pogotowie na ul. Kobieżyńskiej, gdzie niejaki G. S. lat 32, w celu samobójczym popodcinał sobie żyły na rękach. Pogotowie ratunkowe przewiozło desperetę na oddział chirurgiczny szpitala św. Łazarza, gdzie pozszywano denatowi rany.

Żywa pochodnia

W Ozorkowie, przy ul. Piłsudskiego powstał pożar w mieszkaniu Zalcberga. W ogniu stanęła 52-letnia Katarzyna Szczepańska. Uległa ona liczny poparzeniom.

Wykład Ks. prof. Dra Krzesińskiego

W poniedziałek, dnia 3 kwietnia, o godz. 7 wiecz., Ks. Prof. Dr. Andrzej Krzesiński wygłosi w Domu katolickim (ul. Straszewskiego 18) wykład p. t. „Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa w kulturze duszy ludzkiej”.

Straszna śmierć starca

W dniu wczorajszym na stacji kolejowej w Zabłotowie 65-letni Aleksander Kalski z Zabłotowa wskoczył do będącego w ruchu pociągu zdążającego do Stanisławowa, tak nieszczęśliwie, że wpadł pod koła wagonu i poniósł śmierć na miejscu.

Zmuszał żonę do nierządu

Okropne było życie Leokadii Zotin w Warszawie. Wpadła w sidła sutenera Michała Zotina 14 razy notowanego przestępcy.

Po pobraniu się Zotin w potworny sposób znęcał się nad swą młodą żoną, zmuszając ją do kupczenia swem ciałem.

Gdy nieszczęśliwa kobieta rozpaczliwie się broniła, Zotin siłą ją szminkował i pudrował, a następnie okładając pięściami wypychał na ulicę.

Zdobyte w ten sposób pieniądze sutener przepijał na hulankach.

Gdy w obronie katowanej kobiety stawał jej dziadek, zamieszkały tamże, protestując przeciwko zmuszaniu wnuczki do nierządu Zotin bił starca do utraty przytomności.

Wczoraj nieszczęśliwa kobieta zgłosiła się do komisariatu, gdzie zalewając się łzami, opowiedziała o swych przeżyciach. Sutenera aresztowano i osadzono w więzieniu.

Dłużnicy zamordowali wierzyciela

Z Buczacza donoszą, że w Koropcju dokonano bestjałskiego morderstwa na osobie kupca tamtejszego Dawida Schulmana. Zamordowany był bezdzietny i przed kilku dniami żona jego wyjechała do Stanisławowa na zakupy.

Schulman pozostał sam w domu i w nocy został w bestjałski sposób zamordowany. — Rano znaleziono zwłoki kupca okropnie zmasakrowane. Śmierć nastąpiła wskutek poderżnięcia Schulmanowi gardła. Na głowie i uszach widniały ślady ciosów, zadanych ostrym narzędziem. Natychmiast zawiadomiono o tem strasznym odkryciu policję, która wdrożyła dochodzenia.

W toku dochodzeń znaleziono w Dniestrze niedaleko miejscy zamieszkania zamordowanego, księgi handlowe Schulmana, w których denat zapisywał dłużników.

Istnieje podejrzenie, że Schulman został zamordowany przez jednego ze swoich dłużników.

Krwawa niedziela w Krakowie

Pogotowie ratunkowe udzieliło wczoraj pomocy szeregu pobitych w czasie dnia wczorajszego, a mianowicie pobici zostali Siro Stanisław urzędnik pocztowy, A. Rachwał malarz pokojowy, S. Kucharczyk operator filmowy oraz N. Chudobak.

Wypadek na Prądniku Czerwonym

Na przejeżdżającego w nocy wieśniaka Kałuskiego Jana lat 57 z Mydlnik napadli nieznani bandyci i pobili go ciężko, w czasie bójki wóz się przewrócił i Kotulski doznał złamania podudzia prawego.

Wzywany lekarz pogotowia po udzieleniu pierwszej pomocy przewiózł go do szpitala na oddział chirurgiczny.

Krwawa bójka przy ul. Lubicz w Krakowie

Wczoraj rano został krwawo pobity w czasie bójki przy ul. Lubicz 30, Nickula Jan I. 31 konduktor kolejowy przez plutonowego 5-tego baonu i doznał szeregu ran ciętych.

Wzywany lekarz pogotowia po udzieleniu pierwszej pomocy przewiózł pobitego do szpitala na oddział chirurgiczny.

Wypadek przy ul. Różanej w Krakowie

Puzon Jadwiga zam. przy ul. Różanej 8 w Krakowie, zgłosiła że dnia 31 marca o godz. 7.15 mąż jej Władysław Puzon I. 41 robotnik bezrobotny po napisaniu listu pożegnającego opuścił mieszkanie z zamiarem samobójstwa i dotychczas nie powrócił do domu.

Wypadek obok Gł. Poczty w Krakowie.

Policja krakowska aresztowała Salomona Baruchowicza, zam. przy ul. Pawia 22 w Krakowie, za kradzież dwóch płaszczy w dniu 1 bm. urzędnicze pocztowej Katarzynie Stańczyk z gmachu Gł. Poczty. Płaszcz odebrano i zwrócono poszkodowanej.

Oszustka nabrała służącą przy ul. Mostowej

Wilgoz Stefania, zam. przy ul. Król. Jadwigi 40, została zgodzona przez nieznana kobietę do służby na ul. Lubelskiej, zaprowadziła ją na ul. Mostową posłała ją do apteki po aspirynę a w międzyczasie oddaliła się z jej kosztem z garderobą wart. 200 zł. w niewiadomym kierunku.

Krwawa strzelanina we Lwowie

Plac Bernardyński we Lwowie był ubiegłej nocy widownią krwawej awantury, połączonej ze strzelaniną.

Mianowicie w nocnej speluncie „Sevilla“ zetknęło się około północy kilku żołnierzy z 40 p. p. z niejakim Wojciechem Górale, zam. przy ul. Piaskowej 34. Od słów doszło do rękoczynów, przyczem pobito Górala. Ten leżąc na ziemi, dobył z kieszeni rewolwer i począł strzelać, na co jeden z żołnierzy odpowiedział również strzałami. Na odgłos strzelaniny przybiegła policja, na której widok żołnierze rzucili się do ucieczki. Jednego z nich udało się posterunkowemu przytrzymać i po rozbrojeniu odprowadzić do komendy miasta.

Tej samej nocy przy zbiegu ulic Łyczakowskiej i Skrzyńskiej nieliczni przechodnie byli świadkami innej gorszej sceny. Mianowicie dwaj ułani kompletnie pijani szli, zataczając się, ulicą. W pewnej chwili przewrócili się na ziemię, a wówczas trzech towarzyszący im cywile, również kompletnie pijani, poczęli wlec ich po ziemi. Towarzyszyli temu pijackie okrzyki wywołując powszechne zgorszenie.

Tajemnicze morderstwo

Wczoraj o godz. 2 w nocy do Michała Święcickiego, posterunkowego w gminie Radelicze nieznan sprawca strzelił z karabinu, kładąc go trupem na miejscu. Przyczyny zajścia na razie nie ustalono.

Ostatnie wiadomości sportowe

Wisła—„06“ (Katowice 3:2), Cracovia—Podgórze 3:0 (2:0), Ruch—Garbarnia 6:0, Makkabi—Unia 3:0 (3:0)

TEATR IM. I. SŁOWACKIEGO

„Kraina uśmiechu“

REPERTUAR KIN.

Adria: „Kinomanjak“
Apollo: „Moja żona awanturka“.
Atlantic: Kawalerowie dzikiego Zachodu
Bagatela: „Rita Gorgonowa“
Dom żołnierza: „Złote piekło“
Muzeum: „Łódź powodna X“
Promień: „Kongres tańcy“
Słońce: „Wszystko dla dziewczyny“
Świt: „Król Królów“
Sztuka: „Arjana“
Uciecha: „Pieśń serca“
Wanda: „Luana“

RADIO

Poniedziałek, 2 kwietnia 1933 r.

Kraków. G. 11.40 Przegląd Prasy i kom. meteor., 11.57 Sygnał czasu, hejnał z Wieży Marj. program na dz. bież., 12.10 Płyty, 13.20 Transm. z Warsz., 15.35 Odczyt, 15.50 Płyty gramof., 16.25 Transm. z Warsz., 17.55 Program aa dz. nast., 18.00 Odczyt dla maturzystów, 18.20 Krak. wiadom. bież., 18.25 Muz. lekka i tan., 19.15 Rozmaitości, komuikaty, 19.30 Trans. z Warsz., 22.45 Muz. tan., 24.00 Hejnał z Wieży Marj.

Dziś dyżur nocny aptek w Krakowie:

Rynek Gł. „pod Złotą Głową“, Retoryka 1 „pod Trzema Koronami“, Lubicz 7 „Czternasta“, Karmelicka 9 „im. Królowej Jadwigi“, Stradom 6 „Apteka“.

Dziś dyżur nocny aptek w Podgórzu:

Brodzińskiego 1 „pod Opatrznością“

Aresztowania

Policja krakowska aresztowała Wacława Adolfa, lat 18, praktykanta bronzowniczego, zam. Hetmańska, jako podejrzanego o kradzież srebra na szkodę swego pracodawcy Józefa Barana, zam. Dąbrowskiego 4. Muraszko Reginę, lat 24, zam. Zwierzyniecka 6, za kradzież 30 zł. na szkodę Stanisława Lipskiego, zam. Rękawka 37.

Kradzieże

Piechowicz Julia, zam. przy ul. Zdrowej 24 w Krakowie, zgłosiła do policji, że skradziono jej z mieszkania 80 zł. i biżuterię wartości 200 zł.

Zastawniakowi Stanisławowi, zam. w Gdowie pow. Myślenice, w czasie postoju na ulicy Bocheńskiej skradziono mu z wozu płachtę wartości 150 zł. Sprawca niosący płachtę na widok patrolującego poster. porzucił ją i zbiegł — płachtę zwrócono poszkodowanemu.

Mrowcowi Piotrowi, zam. Mogilska 65, skradziono mu z niezamkniętej szafki ubranie i bieliznę wartości 100 zł.

Albrechtowi J., szofer, zam. Katowice Sienkiewicza 19, skradziono z auta na ul. Stolarskiej paczkę cykorji wart. 32 zł.

Pościg i strzały wywiadowcy

Wczoraj w południe jeden z wywiadowców urzędu śledczego, przechodząc ul. Kowelską w Warszawie zauważył dwóch podejrzanych osobników, wśród nich zaś poszukiwanego za liczne kradzieże Leona Grabarczyka. Wywiadowca wezwał podejrzanych do zatrzymania się i wprowadził ich do bramy dla wylegitymowania.

Nagle Grabarczyk wybiegł szybko z bramy i rzucił się do ucieczki. Wywiadowca pobiegł za nim. Złodziej wpadł na podwórze sąsiedniego domu, przesadził płot i ukrył się w mieszkaniu na pierwszym piętrze. — Wywiadowca wbiegł do mieszkania, Grabarczyk wyskoczył z okna 1-go piętra i rzucił się znów do ucieczki.

Wówczas wywiadowca dobył rewolweru i strzelił w Grabarczyka. Kula ugodziła w ten sposób uciekającego, że pozbawiła go męskości. Rannego przewieziono do szpitala.